

Poema VIII (del libro *Apuntes*)

Nunca dices toda la verdad: nunca mientes.

Como si dijera: el ruido de las ramas agitándose no es el viento.

El ronroneo del agua en la hornalla no es la tibieza,

Ni siquiera tu cabeza sobre mi hombro es tu presencia,

Pero todo lo que ocurre entre hoja y hoja ocurre en la raíz.

Y la taza de té que enfría tus manos no ocurre sólo entre tus manos.

Como si dijera: nada hace pensar que es así, pero todo lo confirma,

Hasta tus destellos de sombra con que me iluminas.

Nunca dices toda la verdad: siempre existes.

Gemma Rodríguez

(entrevistada per Raquel Tomàs)¹

Quan la revista pausa ens va proposar les entrevistes creuades entre autors vaig pensar que la idea estava molt bé i que ompliria la meua agenda com a mínim amb dos cafès: un amb en Marc Rosich, que m'entrevistava a mi, i un altre amb la Gemma Rodríguez, a qui entrevistava jo. Però res més llunyà, les dues entrevistes, la que m'han fet a mi i la que he fet jo, s'han fet pel Messenger. Ara bé, el que no sabia era que amb la petició que li feia a la Gemma de veure'ns al Messenger estava introduint-la a la modernitat en majúscules... Amb motiu de l'entrevista, la Gemma (a qui per petició pròpia descriuré com una autora d'1,70 m d'alçada) va entrar i utilitzar per primer cop a la seva vida el Messenger, tot un repte!

¹ Per tal de respectar el format d'una conversa per Messenger, la correcció d'aquesta entrevista ha estat estrictament ortogràfica, gramatical i sintàctica. No s'ha intervingut tipogràficament.

gemma73es@yahoo.com dice: hola, hay alguien??

reichel dice: holaaaaa!!!!!!!!!!!!!! ho has aconseguit!!!

gemma73es@yahoo.com dice: ke fort

reichel dice: bravo!!! què tal la sensació?

gemma73es@yahoo.com dice: raro, raro, tia em sento súper moderna

reichel dice: ara et toca la segona fase, que és posar-te una foto

gemma73es@yahoo.com dice: no et passis, poket a poket

reichel dice: ok ok, amb la calma

gemma73es@yahoo.com dice: komences tu no?

reichel dice: yes

reichel dice: començo: hola gemma, què tal els nervis abans de l'estrena?

gemma73es@yahoo.com dice: no en tinc, és que encara no tinc consciència de cap estrena. Des que sóc mare que estic molt "rara".

reichel dice: tan rara com la mare de "l'ham"?

gemma73es@yahoo.com dice: tot arribarà. el meu nen tot just té quatre mesos. He de dir que quan vaig escriure "l'ham" ni tan sols estava prenyada, però curiosament era ca-

paç de sentir l'angoixa d'una mare que no sap on són els seus fills.

reichel dice: ui, doncs em sembla que et tocarà patir i molt, bé, la meua mare sempre ho ha dit, que això de tenir fills és un patir constant... la veritat és que a "l'ham" hi ha moments en què arriba a fer-se molt angoixant... i si ja n'eres capaç abans d'estar prenyada, és que deus tenir fusta de patidora... hihhi

gemma73es@yahoo.com dice: em sembla que és angoixant perquè sabem que la cosa podria acabar bé i al mateix temps creix l'ombra de la sospita que tot acabarà fatal. Vaig intentar que tots tres personatges es moguessin constantment al llarg d'aquesta fràgil línia que separa la salvació de l'infern dels condemnats

reichel dice: i en una situació així creus que realment tenir jesucrist al teu costat ajuda? o és com els amics imaginaris dels nens?

gemma73es@yahoo.com dice: sempre he sentit una certa empatia per la gent que diu coses com ara "jesús camina al meu costat". al personatge del pare li passa això, però literalment, sí, és com una mena d'amic invisible. el pare és un fracassat i un al-

cohòlic i també una molt bona persona. el seu Jesús és com ell, un Jesús minusvàlid, bona persona però impotent davant de la desgràcia.

reichel dice: quan eres petita tenies amics imaginaris? la meua neboda en té uns quants... i quan em parla d'algun d'ells, la veritat és que tot i que em fa gràcia mai sé ben bé quina cara fer-hi...

gemma73es@yahoo.com dice: quan era petita tenia un món imaginari paral·lel al "real". suposo que encara el tinc. i deu ser per això que encara escriu. però puntualitzem, els meus mons imaginaris no són pas menys reals que els suposats "mons reals". només que no tinc proves que demostrin que existeixen.

reichel dice: ara m'has fet una mica de por...

gemma73es@yahoo.com dice: no siguis cagada

reichel dice: ho sóc, ho sóc... torno al tema... vas trigar molt a escriure "l'ham"? he tingut la sensació en llegir-la que estava molt mil·limetrada... en el bon sentit, és clar

gemma73es@yahoo.com dice: no ho sé. tinc amnèsia. em passa sempre després d'escriure un text. el procés és el

següent. em passo un, dos o tres mesos escrivint mil començaments possibles per a mil històries possibles que acaben ineluctablement a la paperera del meu ordinador. i de sobte, un dia, quan estic a punt de canviar de professió i acceptar una feina com a fressadora de primera arriba el text que s'escriu pràcticament sol i llavors arriba l'amnèsia, perquè no sóc capaç de recordar com l'he escrit ni quan he trigat. mil·limetrat sí, ho està. això té més a veure amb el treball de correcció posterior, però ja és un tema formal, la història, els personatges són primer

reichel dice: m'ho imagino... tampoc l'hi has posat fàcil a la directora... la veritat... has dirigit algun text teu?

gemma73es@yahoo.com dice: no i ara per ara no ho faria. tinc idees, sí, però no en tinc ni idea. a més seria incapaç d'entendre'm amb els actors, tinc poca paciència, mal caràcter i tendeixo a demanar coses que no poden ser. normalment els meus textos impliquen mooolts problemes de posada en escena però per això hi ha bons directors/es

reichel dice: suposo que ser mare et deu haver canviat horaris d'escriptura, per no dir horaris vitals... ja dorms?

gemma73es@yahoo.com dice: millor que no toquem aquest tema o em posaré a plorar i et deixaré el messenger ben xop

reichel dice: hihhi, per cert què tal les noves tecnologies? o amb el word en tens prou i de sobres?

gemma73es@yahoo.com dice: per mi amb el word perfect ja n'hi havia prou. però això del messenger mola, ara mateix m'acabo de menjar un plàtan mentre contesto les teves preguntes
reichel dice: per cert, i tornant al tema... has passat per força punts d'inflexió / projectes de dramaturgia... en quin moment un autor deixa de ser promesa, potencial... i simplement és autor? ah, i bon profit pel plàtan

gemma73es@yahoo.com dice: a mi això de ser jove promesa m'afarta més que el plàtan. Em sembla que a casa nostra falten autors i sobren joves promeses. jo per començar tinc 33 anys i aviat en faré 34. Per mi jove és algú amb vint i escaig. la resta comencem a estar madurets. si troben que no ho faig bé només ho han de dir, m'estimo més que em diguin que sóc dolenta que ser una eterna jove promesa. això no vol dir que cada dia aprenguis alguna cosa i que

sempre tingui la sensació que ho hauria pogut fer millor i que tinc un camí mooolt llarg per endavant.

reichel dice: jo en tinc 27 així que sóc jove!! ijuuuu!!!!

gemma73es@yahoo.com dice: no t'amoïnis, només és una malaltia, acaba passant

reichel dice: sempre s'ha d'afrontar amb humor, no? suposo que aquesta feina o te la prens amb humor o et fa passar algunes males estones... encara vas a sitges a la platja o t'agafa nostàlgia...?

gemma73es@yahoo.com dice: no hi he tornat des que van deixar morir el festival. però si vols que et sigui sincera, nostàlgia zero. no sóc una persona nostàlgica

reichel dice: em sembla una virtut no ser-ho, la veritat...

gemma73es@yahoo.com dice: no sé si és una virtut, però t'estalvia patiments

reichel dice: he llegit al teu currículum que ets guionista! no ho sabia...

gemma73es@yahoo.com dice: jo tampoc. un dia m'hi vaig trobar. la culpa va ser d'en Xavier Atance, que em va enredar, i em vaig trobar fent de guionista al programa Escena del

33 (que per cert es van carregar perquè es veu que això del teatre no interessa). Em vaig aprimar cinc quilos i se'm va paraitzar la meitat esquerra de la cara, però va ser una experiència bestial i des de llavors que m'hi dedico. ara en format ficció al Cor de la Ciutat

reichel dice: déu n'hi do... jo no ho he estat mai, deu ser molt estressant...

gemma73es@yahoo.com dice: pot ser-ho però tot depèn de l'equip i la manera de treballar i no s'ha oblidar que només és una feina i que ni tan sols és important

reichel dice: suposo que ser mare també ho relativitza tot... relativitzar és com el sentit de l'humor i no ser nostàlgic? ajuda?

gemma73es@yahoo.com dice: després d'Einstein sóc la reina de la relativitat

reichel dice: relativa, simpàtica i antinostàlgica... una perla hihhi

gemma73es@yahoo.com dice: simpàtica ho dius tu

reichel dice: totalment cert

reichel dice: tornem al tema: et volia preguntar per l'acotació inicial de "l'ham", em sembla un joc molt xulo per iniciar el lector al to del text...

gemma73es@yahoo.com dice: l'acotació inicial és un joc, una mena de broma irònica que efectivament busca situar l'espectador i ajudar-lo a entendre el mecanisme formal del text. Però l'acotació neix també del desig de simplificar, d'anar a l'essència del joc teatral i de reivindicar el paper actiu de l'espectador i el recurs a la imaginació. Sincerament, com a espectadora estic farta de trobar-m'ho tot tan mastegat, farta de les grans escenografies, d'ascensors que puguen i baixen, helicòpters que apareixen del no-res, escenaris que giren sobre un eix, buf quin avorriment...

reichel dice: com seria el teu projecte ideal de suport a la dramaturgia contemporània?

gemma73es@yahoo.com dice: no seria un projecte, demanaria confiança en la dramaturgia contemporània, forana i autòctona, uns programadors més inquietos, unes programacions més riques i uns directors d'escena més valents i rigorosos.

reichel dice: I ara un qüestionari d'estar per casa o d'estar per "l'ham":

plores quan talles ceba?

faig servir les ulleres de la piscina, m'ho va ensenyar el meu pare

portaràs el teu fill a la pública o la privada?

em decanto per la pública i em sap greu que cada cop més la gent opti per les escoles privades perquè ha perdut la confiança en l'ensenyament públic. Per mi és una de les fites més importants que hem assolit a casa nostra i l'hauríem de defensar aferrissadament. També és veritat que jo vaig anar a la pública i allà els nens que anaven a la privada eren tots una colla de pijos malcriats.

se't moren les plantes?

se'm morien, abans no les entenia

parles amb les veïnes?

elles parlen amb mi

vas al Lidl?

només un cop, perquè hi havia una barca inflable d'oferta, 40 euros *producte estrella de l'Àrea de Guisona?*

pasta fresca farcida de formatge i espinacs, però l'Àrea ja no és el que era *gas ciutat o butà?*

ciutat, ciutat

es podria fer una obra de teatre de la teva història?

potser sí, però la meitat seria mentida

reichel dice: Què et sembla si ho deixem aquí...? he de marxar pitant...

gemma73es@yahoo.com dice: ok makey, m'ha encantat això del messenger i xerrar una estoneta amb tu. ara el problema és que el meu messenger diu que només et tinc a tu com a amiga

reichel dice: m'encanta l'exclusivitat **gemma73es@yahoo.com dice:** parlem. ciao

reichel dice: ciao!

gemma73es@yahoo.com dice: si fas una introducció a la meua persona, digues que faig metre setanta. M'hauria fet il·lusió ser més alta.